

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

Imitemur hoc exemplum, & honorem mundi contemnamus, ne simus in eorum numero, qui magis diligunt gloriam hominum, quam gloriam Dei, Joh. 12. v. 43. & tandem in confusionem rapiuntur, Phil. 3. v. 19.

2. *Affirmativa*, ex Esa. 40. v. 3. ubi officium Johannis exprimitur.

1. *Ratione qualitatis*, quod sit vox clamans in deserto, non canis mutus, Esa. 56. v. 10.

2. *Ratione utilitatis*, quod præparet viam Domino, per concionem penitentiae, ut domicilium sibi faciat in cordibus hominum, Luc. 1. v. 76. 77.

Officium Johannis est etiam officium omnium Ecclesiae Pastorum, Esa. 58. v. 1. ita via Christo præparatur, ut sine offendiculo eorum nostrum ingredi, & cum Patre & Sp. S. mansionem ibi facere possit, Joh. 14. v. 1.

Principalis & generalis doctrina in hac parte notanda est *de confessione fidei*, quæ 1. *intrepidè*, 2. *apertè*, 3. *firmè*, usque ad extremum vitæ halitum, exemplo Johannis reddenda est. Vide Dieter. *Analyf. par. 1. pag. 53. 54. seqq.* & Heerm. *Conc. L. S. part. 1. p. 9. seqq.*

De Secundo.

Restat adhuc pars Evangelii altera, quam breviter percurramus, nimirum *impetrosa Legatorum cum Johanne expostulatio*. Ubi tria potissimum consideranda veniunt.

1. *Vocationis examinatio*. Cur igitur baptizati, inquirunt, si non es Christus, neque Elias, neque Propheta, quis tibi hanc potestatem dedit? Pari modo hodierni Jesuitæ Lutheri vocationem suam disputant. Vide Meisn. *super 14. art. Aug. Conf. p. 501. seqq.*

II. *Modesta Johannis declaratio*, quæ prædicat.

1. *Baptismi dignitatem* 1. *ratione efficientis principalis*, qui non est Johannes, sed Christus ipse, imò tota Trinitas, in cuius nomine baptizamur, Matth. 28. v. 19. interim unus est baptismus, quem minister aquæ asperione, & Sp. Sanctus interiori cordis regeneratione præstat, Eph. 4. v. 6. 2. *ratione cause materialis*, quæ gemina ponitur, externa & interna. *Externa* est elementum aquæ, non quivis liquor, ut Beza putat. Nam ego baptizo aquâ, inquit Johannes, hinc baptismus lavacrum aquæ, Eph. 5. v. 26. de quo Christus Joh. 3. v. 5. & Petrus 1. c. 3. v. 21. *Interna* materia est Spiritus Sanctus, vel sanguis Christi, vel tota Trinitas, vel etiam verbum Dei, quod in & cum aqua est, ut in Catechismo Lutherus ait. Quicquid hic accipias perinde est. Nam tota Trinitas in baptismo præsens est, & gratiam regenerationis infanti largitur. Hinc Augustinus scribit, baptismum rubere sanguine Christi. Et Ecclesia canit:

Das Aug allein das Wasser sieht/
Wie Menschen Wasser gießen.

Der Glaub im Geist die Kraft versteht
Des Blutes Jesu Christi etc.

2. *Christi sublimitatem*.

1. *Per naturarum distinctionem*. Nam juxta divinitatem fuit ante Johannem, juxta humanitatem verò post eum venit. Ergò in Christo sunt duæ naturæ personaliter unitæ, quod contra Judæos, Arianos & Phorinianos notandum est.

2. *Per sui ipsius extenuationem*. Non enim sum dignus, inquit Johannes, solearum ejus solvere corrigiam. Major ipso non surrexerat inter natos mulierum, Matt. 11. v. 11. & ecce, tantoperè se demittit, ut corrigiarum solutione, abjectissimo & vilissimo servitio se indignum reputet. Ita vos quoque dilecti,

dilecti, sub potenti manu Dei humiliamini. ut extollat vos suo tempore, 1. Pet. 5. v. 6.

III. *Historica loci notatio*, ubi hæc omnia peracta fuerint, nempe in ripa Jordanis, ad quam situm erat oppidum Bethabara, sic dictum, quasi domus transitus, quia ibi fluvius iste vel vado, vel navigio trajici poterat, & multi ibi homines quotidie convenirent. Sine dubio tamen etiam in literali sensu my-

stica latet significatio, ut, quemadmodum Israelitæ olim in hoc loco per Jordanem in terram benedictam transiverunt: Ita nos quoque per baptismum cælestem patriam ingredimur, qui in ripa Jordanis à Johanne primum administrari cœpit. Vide Tit 3. v. 5. Gal. 3. v. 27. 1. Pet. 3. v. 21. Id quod tandem fiat per. J. C. Amen.

In Festo Nativitatis Feria I.

Evangelium Luc. 2. v. 1. 15.

Genef. 5. v. 29. Lamech gaudet nato sibi filio Noacho, & hic, inquit, consolabitur nos ab operibus & laboribus manuum nostrarum in terra, cui maledixit Dominus. Fefellit quidem Lamechum sua spes, tempus enim Messia nondum aderat Gal. 4. v. 4. Sed nos Christo nato merito gaudemus, qui verus Noah vel consolator est, desideratus nempe cunctis gentibus, Hagg. 2. v. 8. Et ut Noah tempore diluvii arcam ingrediens totum genus humanum ab interitu servavit: Ita Christus per incarnationem humanitatis nostræ arcam ingrediens ab æternæ damnationis diluvio universum genus humanum eripuit, & æternam redemptionem invenit, Ebr. 9. v. 12.

Hoc ipsum Festo hodierno sancta mater Ecclesia ruminat, & ex prælecto Evangelio natales Christi celebrat. quod in duas partes dividi potest.

I. *Describit Christi nativitatem.*

II. *Promulgationis solemnitatem.*

J. J.

EXEGESIS.

Beatus populus, qui scit jubilationem, inquit David, Ps. 89. v. 16. Si unquam tempus fuit jubilandi, hæc quidem die illuxit, quam Dominus idè fecit, ut exultemus & lætemur in ea, Ps. 118. v. 24. nam ille natus est, qui consolari debet omnes lugentes, & oleum gaudii pro luctu distribuit, Esa. 61. v. 3. Nativitas illa describitur in Evangelio prælecto juxta circumstantias.

I. Notetur tempus, quando Christus natus sit, & quidem dupliciter, 1. regimine sublato, cum Augustus Cæsar regnaret, & sceptrum à Judæis ablatum esset juxta vaticinium Jacobi, Gen. 49. v. 10. 2. Orbe descripto, id est, Imperio Romano subiecto. Judæi aliàs populus liber erant, & privilegio suo gaudebant: nemo tibi dominabitur, caput non cauda, supra & non subter eris, Deut.

B 2

Deut.